

Spovedania

Spovedania

Într-o zi, un preot străbătea biserica în mijlocul zilei... și trecând prin altar, se hotărî să mai rămână prin apropiere, pentru a vedea cine mai venea să se roage. În acest moment poarta se deschise, iar preotul mirat văzu un bărbat apropiindu-se de altar; omul era nebărbierit de mai multe zile, îmbrăcat cu o cămașă ruptă, avea o haină uzată, cu marginile care începuseră să se destrame. Omul îngenunchie, înclină capul pe spate, apoi se ridică și plecă. În zilele următoare același om, întotdeauna în mijlocul zilei, era în Biserică, cărând o sacoșă... îngenunchia pentru scurt timp și apoi se întorcea și ieșea. Preotul puțin cu teamă, începu să suspecteze că era vorba de un hoț, de aceea, într-o zi s-a așezat în ușa Bisericii și când omul se pregătea să iasă, îl întrebă: "Ce faci aici?".

Omul spuse că lucra prin apropiere, că avea o jumătate de oră pentru prânz și profita de acest moment să se roage, "numai câteva clipe, știi, pentru că fabrica este un pic mai departe, așa că doar îngenunchiez și zic: "Doamne, am venit, din nou, numai să-ți povestesc cât de fericit mă faci că mă eliberezi de păcatele mele... nu știu prea bine cum să mă rog, dar mă gândesc la Tine în fiecare zi... așa că Isuse, ăsta este Jim spovedindu-se". Preotul simțindu-se prost, îi spuse lui Jim că face foarte bine și că este binevenit în Biserică oricând își dorește. Preotul îngenunchie în fața altarului, simți topindu-i-se inima de căldura dragostei și întâlni pe Isus, în timp ce lacrimile îi curgeau pe obraji și în inima sa repeata rugăciunea lui Jim : "AM VENIT NUMAI SĂ-ȚI SPUN, DOAMNE, CÂT DE FERICIT SUNT DE CÂND TE-AM ÎNTÂLNIT PRINTRE SEMENII MEI ȘI M-AI ELIBERAT DE PĂCATELE MELE... NU ȘTIU FOARTE BINE CUM SĂ MĂ ROG, DAR MĂ GÂNDESC LA TINE ÎN FIECARE ZI... AȘA CĂ, ISUSE, SUNT EU CARE MĂ SPOVEDESC".

Într-o zi Preotul văzu că bătrânul Jim nu a mai venit. Zilele următoare au trecut fără ca Jim să mai vină să se roage. Continua să lipsească, fapt pentru care Preotul începu să se preocupe, până când într-o zi se duse la fabrică să întrebe despre el; aici i-au spus că el era bolnav, dar că deși medicii erau îngrijorați de stadiul în care era, totuși mai credeau că avea șansa să supraviețuiască. Săptămâna în care Jim a fost în spital a adus multe schimbări, iar el surâdea tot timpul și veselie lui era contagioasă.

Infirmiera șefă nu putea înțelege pentru ce Jim era așa de fericit, deși niciodată nu primise nici flori, nici cărți de vizită, nici vizite. Preotul se apropie de patul lui Jim cu infirmiera și aceasta îi spuse, în timp ce Jim asculta: "Niciun prieten nu a venit să-l viziteze, el nu are unde să se ducă". Surprins, bătrânul Jim spuse surâzând: "Infirmiera se înșeală... dar ea nu poate ști că ÎN FIECARE ZI, de când am sosit aici, LA PRÂNZ, UN PRIETEN DRAG AL MEU VINE, SE AȘEAZĂ AICI PE PAT, MĂ PRINDE DE MÂINI, SE APLEACĂ ASUPRA MEA ȘI ÎMI SPUNE: "AM VENIT NUMAI CA SĂ ÎȚI SPUN, JIM, CÂT DE FERICIT AM FOST DE CÂND AM ÎNTÂLNIT PRIETENIA TA ȘI TE-AM ELIBERAT DE PĂCATELE TALE. ÎNTOTDEAUNA MI-A PLĂCUT SĂ ASCULT RUGĂCIUNILE TALE, MĂ GÂNDESC LA TINE ÎN FIECARE ZI... AȘA CĂ JIM, ACESTA ESTE ISUS CARE TE IUBEȘTE".